

Lekce 1 Ahoj!

KOMUNIKACE	GRAMATIKA	FONETIKA	LEXIKUM
Téma: Představování, pozdravy			
<p>Představení se. Podání základních informací o své osobě: jméno, příjmení, ročník ZŠ.</p> <p>Udání adresy, věku.</p> <p>Referování o kamarádovi.</p> <p>Seznámení se jmény důležitých českých měst a jejich lokalizací na mapě ČR.</p>	<p>Protiklad zájmeného odkazování JÁ – TY. Zájmené tvary MI – TI, MU – JÍ.</p> <p>Tvary 6. pádu důležitých měst ČR.</p> <p>Morfologické varianty mužských – ženských jmen a příjmení: <i>Jan/Jana, Novák/Nováková, Malý/Malá.</i></p>	<p>Nácvik vázání předložky s následujícím jménem ve spojení. <i>Bydlím v Praze. [f] Bydlím v Brně. [v]</i></p>	<p>Pojmenování důležitých měst ČR.</p> <p>Opakování čísel 1–10.</p> <p>Protiklad rodovosti ve jménech a příjmeních: <i>pan – paní, Petr – Petra.</i></p>

V úvodní lekci se žáci naučí představit se a udat základní informace o sobě. Zároveň se seznámí s důležitými městy v ČR. Učitel by v této části měl klást důraz na města, která jsou pro děti důležitá vzhledem k umístění školy.

1.1 Anička – představení

Propojení konverzační struktury s přípravou na abecedu. Foneticky zaměřeno na délku vokálů v češtině, tj. na kontrast dlouhých a krátkých vokálů.

- Učitel připraví loutky dětí, které vyrobil při práci s prvním dílem učebnice. Zopakuje s žáky, jak se postavičky jmenují, tj. Honzík, Anička, Markus, Moa, Vladimír, Anežka, a odkud děti jsou, tj. z ČR, Německa, Vietnamu, Ukrajiny, Polska.
- Učitel připraví velkou mapu, karty velikosti A5 s nápisy jednotlivých zemí. Žáci mají každou postavičku spojit s jednou zemí. Potom učitel ukáže na mapě, kde jsou dané země, a připne postavičky a názvy zemí do příslušných míst na mapu.

- Učitel seřadí postavičky do řady na tabuli. Žáci si připraví také své loutky.
- Učitel říká: „*Poslouchejte. Kdo to mluví?*“
- Učitel přehraje monolog. Znovu se zeptá: „*Kdo to mluví?*“ Žáci zvedají loutku s obrázkem postavičky z monologu, tj. Anička.
- Pokud žáci ve výběru chybují, přehraje učitel monolog znovu.
- Učitel připraví jednotlivé karty s nápisy JMÉNO, PŘÍJMENÍ, ADRESA, VĚK, KAMARÁD a karty s nápisy, ANIČKA, MALÁ, JIZERSKÁ 10 – LIBEREC, 7 ROKŮ. První karty připevní do sloupce na tabuli, žáci přiřazují specifikaci podle textu v učebnici.
- **PS 6** žáci spojují otázky a odpovědi.

1.2 Honzík – představení

Tento poslech je možné použít v následující hodině pro opakování.

- Učitel vytiskne žákům malé kartičky JMÉNO, PŘÍJMENÍ, ADRESA, VĚK, KAMARÁD, žáci je přiřazují k jednotlivým informacím v textu.

1.3

Poslech použijeme pro nácvik získávání a dávání informací o osobě.

- Učitel použije loutky Aničky a Vladimíra, hraje dialog.
- Učitel nakopíruje do dvojic rozstříhané otázky a odpovědi.
- Žáci přiřazují odpovědi k otázkám, potom poslouchají text a případně si spojení opraví.
- Učitel hází míček žákům, při každém hodu položí jednu z otázek z dialogu, žák odpoví a míček učiteli hodí zpět.
- Žáci hrají dialog s loutkami Aničky a Vladimíra.
- Pro opakování v dalších hodinách mohou žáci využít loutky dalších postaviček a zahrát dialog s nimi.
- Žáci hrají dialog sami za sebe.
- Žáci doplňují Portfolio, **PS 1**. Do obrázku dokreslí sebe nebo mohou vlepít fotografii.

NÁCVIK ZÁJMEN

1 JÁ x TY

Žáci nacvičují použití zájmen v odkazovacích funkcích.

- Žáci se dívají na obrázek Aničky a Honzíka.
- Žáci čtou text.
- Žáci sedí v kroužku.
- Učitel s loutkami Aničky a Honzíka zopakuje text pro odkazování na 1. osobu. Tj. „*Já jsem Anička, je mi 7 roků.*“
- Učitel hází dětem míček, každé dítě řekne informaci o sobě a hodí míček někomu dalšímu.

- V další fázi učitel vezme loutku Honzíka, ukáže na něj prstem a řekne: „*Ty jsi Honzík, kolik je ti roků?*“ Následně odpoví za Honzíka: „*Já jsem Honzík, je mi sedm roků.*“
- Učitel hází žákům míček a opakuje se otázka a odpověď jako s Honzíkem.

1.4 Můj kamarád, moje kamarádka – přivlastňovací zájmena

- Učitel připraví loutky Moi, Anežky, Markuse a Vladimíra.
- Učitel kombinuje hraní představení v první osobě s poslechem nahrávky.
- Učitel hraje s loutkou představení Moi: „*Ahoj já jsem Moa, jsem z Vietnamu, je mi 7 roků.*“
- Další loutky mohou představit žáci sami.
- Učitel připraví na tabuli dvě velké karty; fialovou JÁ, zelenou TY.
- Pod ně připne červené *moje kamarádka, tvoje kamarádka* a modré *můj kamarád, tvůj kamarád*.
- Žáci poslouchají představení jednotlivých postav, učitel vždy ukazuje jednotlivé loutky a přidává je pod nápisy na tabuli.
- Žáci sedí v kruhu. Začíná učitel a říká: „*Můj kamarád se jmenuje Honza, tvoje kamarádka se jmenuje Martina.*“; učitel hází míček žákovi, o kterém mluví. Žák pokračuje: „*Moje kamarádka se jmenuje Martina, tvoje kamarádka se jmenuje Hanka.*“ Atd.

Varianta

Žáci mohou říkat: „*Moje kamarádka se jmenuje Martina. Jak se jmenuje tvoje kamarádka?*“

- V další fázi učitel připojí zájmena *jí, mu*.
- Žáci sedí v kruhu, učitel začíná a říká: „*Moje kamarádka se jmenuje Martina, je jí sedm roků.*“ a hodí míček žákovi, který pokračuje o svojí kamarádce.

Varianta

Učitel může oddělit fázi nácviku zájmen ženského a mužského rodu nebo je může spojit, tj. nejprve žáci hovoří jen o svých kamarádkách, potom o svých kamarádech, potom obojí spojí.

- Portfolio, **PS 2**. Žáci doplňují informace o svém kamarádovi/kamarádce.

1.5 Města v ČR

Cílem této části lekce je seznámit žáky s městy v ČR. Zároveň žáci cvičí lokál těchto měst a foneticky zpětnou asimilaci znělosti předložky *v*, tj. v Brně [vbrnje] × v Praze [fpraze]. Učitel proto důsledně opravuje výslovnost této předložky.

Učitel připraví mapu ČR. „*To je Česká republika. Tady je...*“ (učitel ukáže na mapě město, ve kterém je škola).

- Žáci poslouchají monolog Aničky.
- Žáci poslouchají vyjmenovaná města. Učitel se ptá, která města slyšeli.

- Žáci se dívají na mapu v učebnici, ukazují města, která slyšeli.
- Žáci poslouchají nahrávku znovu, ukazují města na mapě v učebnici.

Varianta

Učitel říká města, žáci ukazují na mapě.

Jednotliví žáci říkají města, ostatní žáci je ukazují na mapě.

Hra: Šibenice

Učitel si myslí město, napíše na tabuli pomlčky pro jednotlivá písmena ve jménu města, např. _ _ _ _ _ (Turnov). Žáci se rozdělí na 2 skupiny a ptají se: „*Je tam A?*“ Jestliže je písmeno obsažené ve jménu, učitel je dopíše na příslušné místo, jestliže písmeno ve jménu není, nakreslí pro družstvo vždy jednu část šibenice. Vyhrává družstvo, které uhodlo jméno města. Potom je učitel ukáže na mapě. Učitel si vybírá města, která se nacházejí v regionu školy, aby žáci fixovali jejich grafickou podobu.

PS 5

- Žáci hledají jména měst v tabulce.

Bydlím v...

Cílem cvičení jsou tvary 6. pádu měst. V tomto cvičení se přidávají další postavičky českých dětí, které budou v učebnici vystupovat. Je proto možné barevně zkopírovat tyto postavičky a vytvořit loutky, které bude učitel při cvičeních používat.

- Žáci poslouchají monology.
- Učitel zastaví po každém monologu a ptá se: „*Kde bydlí Martina? Kde je Brno?*“ Žáci ukážou město na mapě. Vytváří se gramatická opozice tvarů 1. a 6. pádu jmen měst.
- Učitel napíše na čtvrtky velkými písmeny jména měst. Může použít jména měst z učebnice nebo jména měst z regionu. Karty rozmístí po třídě.
- Učitel fuká do ozvučných dřevíček a žáci se procházejí po třídě. Když učitel přestane fukat, každé dítě se postaví do jednoho města.
- Učitel se ptá: „*Markusi, kde bydlíš?*“ Žák odpoví podle toho, ve kterém městě právě stojí.

PS 3

- Žáci spojují města (tj. tvary v 1. pádě) s větami (tj. tvary v 6. pádě).

PS 4

- Žáci napíší jména dalších měst. Mohou je ukázat na mapě.

PS 9

- Žáci chodí po třídě, ptají se svých spolužáků na věk a bydliště. Informace doplní do tabulky. Potom sedí v kruhu a referují o svých spolu-

žácích. Např.: „*Moje kamarádka se jmenuje Jana, je jí osm roků, bydlí v Chrastavě.*“

MUŽSKÁ A ŽENSKÁ JMÉNA A PŘÍJMENÍ

Cílem cvičení je poukázat na morfologické rozdíly v zakončení ženských a mužských jmen a příjmení.

2 Jméno

- Učitel připraví do dvojice 2 čtvrtky velikosti A4, jednu červenou, jednu modrou. Barevně žákům do dvojice vytiskne mužská a ženská jména dětí, která jsou ve třídě. Jména rozstříhá. Mužská jména jsou vytištěna modře, ženská jména jsou vytištěna červeně.
- Žáci ve dvojicích roztrídí jména na čtvrtky.
- V další fázi učitel přidá jména z učebnice, která mají stejný kořen, ale rozdílnou koncovku.

3 Příjmení

- Učitel postupuje stejně jako u cvičení 2.
- Rozdíl demonstruje na obrázku muže a ženy v autě, který je v učebnici.
- Učitel si připraví siluetu mužské a ženské postavy vystřiženou z modrého a červeného papíru. Učitel ukáže modrou siluetu a říká: „*To je pan Novák.*“; potom ukáže ženskou siluetu: „*To je paní...*“, žáci doplní *Nováková.*
- V další fázi učitel začíná ženskými tvary, žáci doplňují mužské tvary.

4 Jak se jmenují?

- Žáci v bludišti hledají jména pro jednotlivé osoby.
- Učitel se ptá: „*Jak se jmenuje paní Holá?*“ Žáci uvedou jméno z bludiště.
- **PS 10** Domino. Žáci hrají domino. Učitel připraví do domina další karty podle příjmení, která se vyskytují ve třídě + jména učitelů, se kterými se setkávají ve škole.

Varianta

Žáci pouze říkají, jak se která postavička jmenuje.

V pracovním sešitě je připraveno další cvičení opakující čísla. Učitel je může volně zařadit např. jako domácí úkol. Čísla může procvičovat průběžně v každé lekci.